

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.653/2022/7. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperesek: Felperes1

(Cím2) I. rendű

Felperes2

(Cím2) II. rendű

Az I. rendű felperes képviselője:

Kárpáti Ügyvédi Iroda

(Cím3,

ügyintéző: Véghné dr. Kárpáti Brigitta ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Csizmadia és Szabó Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Csizmadia Attila ügyvéd)

A per tárgya: biztosítási szolgáltatás teljesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

I. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.068/2022/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Zalaegerszegi Járásbíróság 12.P.20.433/2021/5.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet – az I. rendű felperest terhelő eljárási illetékre és perköltségre is kiterjedően – hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az I. rendű felperes felülvizsgálati eljárási költségét 177.800 (százhetvenhétezer-nyolcszáz) forintban, az alperesét 150.000 (százötvenezer) forintba állapítja meg azzal, hogy a le nem

rótt felülvizsgálati eljárási illeték összege 1.793.070 (egymillió-hétszázkilencvenháromezer-hetven) forint.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperes mint a perbeli házaspár ingatlan tulajdonosa 2003. január 3-án mint szerződő és mint biztosított Családi Biztosítási Szerződést kötött az alperessel a családi házaspár ingatlanra, valamint az abban található ingóságokra.

[2] A szerződéskötéskor érvényben lévő Vagyonbiztosítás Különös Feltételei szerint a vagyonbiztosítási szerződést szerződőként az kötheti meg, aki a vagyontárgy megóvásában érdekelt, vagy aki a biztosítást ilyen személy javára köti. A szerződés feltételei szerint épületek, építmények vonatkozásában biztosítottak lehetnek: a) a kötvényen név szerint biztosítottként feltüntetett személy: tulajdonos, lakásbérlet, társbérlet, b) a tulajdonostársak tulajdoni hányaduk arányában, c) a lakásszövetkezet, a biztosítónál biztosított és a szövetkezet összes lakása darabszámok arányában, d) egyéb gazdálkodó szervezetek.

[3] A felperesek mint az ingatlan tulajdonosai 2014. június 30-án kelt ajándékozási szerződéssel azt gyermekeiknek ajándékozták holtig tartó haszonélvezeti joguk fenntartása mellett, ugyanakkor a családi házaspár ingatlant változatlanul a felperesek lakták. Az ajándékozás tényéről az alperest sem a felperesek, sem gyermekeik nem tájékoztatták, a biztosítási díjat az I. rendű felperes folyamatosan fizette.

[4] 2018. november 30-án az ingatlanon található felépítményben ismeretlen eredetű tűz keletkezett, amelynek során a II. rendű felperes 8 napon belül gyógyuló könnyű égési sérülést szenvedett el, az ingatlan leégett és az abban lévő ingóságok megsemmisültek.

[5] Az alperes a káresemény alapján a felpereseknek 44.125.633 forintot kifizetett, ebből 14.498.633 forintot az ingóságokra, míg 29.627.000 forintot az ingatlanban bekövetkezett kárra. Az ingatlan tulajdonosai, a felperesek gyermekei az ingatlanban bekövetkezett tűzesettel kapcsolatos valamennyi követelésüket 2018. december 30-án engedményezési szerződésben az I. rendű felperesre engedményezték.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperesek keresetükben az építményben keletkezett kár megtérítése címén további 17.930.692 forint biztosítási szolgáltatás és annak 2018. december 6. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Keresetük jogalapjául a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 553. § (1) bekezdését jelölték meg és a régi Ptk. 540. § (3) bekezdés 2. fordulatára hivatkoztak. Álláspontjuk szerint az ingatlan tulajdonában bekövetkezett változás és e tekintetben az I. rendű felperes közlésre, illetve változásbejelentésre irányuló kötelezettségének megsértése nem eredményezheti a biztosító mentesülését, mivel a be nem jelentett körülmény nem hatott közre a biztosítási esemény bekövetkeztében. Az I. rendű felperes keresetösségi jogát engedményezési szerződéssel támasztotta alá, a II. rendű felperes szóbeli engedményezésre hivatkozott.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú közbenső és részítélet, valamint a másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság közbenső és részítéletével megállapította, hogy az alperes biztosító helytállási kötelezettsége a 2003. január 3-án az I. rendű felperes és az alperes között létrejött vagyonbiztosítási szerződés alapján fennáll a perbeli lakóingatlanban 2018. november 30-án bekövetkezett tűzkár mint biztosítási esemény kapcsán – engedményezés folytán – az I. rendű felperes felé. A II. rendű felperes keresetét elutasította.

[9] Határozatának indokolása szerint az alperes védekezése kapcsán elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a szerződés megkötésekor hatályos régi Ptk. 545. § (2) bekezdése alkalmazásának helye van-e. Az alperes érvelése szerint a szerződés különös feltételei értelmében épület, építmény vonatkozásában biztosítottak a kötvényen név szerint biztosítottként feltüntetett személy, tulajdonos, lakásbérelő és társbérelő lehetnek. Mivel a haszonélvező e felsorolásban nem szerepel, az ingatlan tulajdonosának pedig 2014. óta a szerződő I. rendű felperes gyermekei tekintendők, az adásvétellel az I. rendű felperes biztosítási érdeke megszűnt.

[10] Az elsőfokú bíróság nem értett egyet az alperesnek ezzel az érvelésével, és a régi Ptk. 548. §-a alapján rámutatott, hogy önmagában tehát attól, hogy a felperesek nem tulajdonosként, hanem mint haszonélvezeti jog jogosultjai használták tovább változatlanul az ingatlant, a vagyontárgy megóvásához fűződő érdekük nem szűnt meg, így a régi Ptk. 545. § (2) bekezdése nem alkalmazható, érdekmúlás okán a biztosítási szerződés nem szűnt meg.

[11] Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az ingatlan tulajdonjogában bekövetkezett változás a régi Ptk. 540. § (3) bekezdése körében értékelhető. Az alperes felé a tulajdonosváltást nem vitatottan sem a felperesek, sem az új tulajdonosok nem jelentették be, ugyanakkor ez a körülmény a tűzkár bekövetkezésében nem hatott közre, a szerződéses kötelezettség elvállalása szempontjából lényeges körülményt nem befolyásolt, a biztosítási díj fizetése pedig folyamatosan megtörtént. Utalt arra is, hogy az alperes által hivatkozott Különös Szerződési Feltételek szövegezésének időközbeni változása éppen azt támasztja alá, hogy a korábbi szövegezés szerinti felsorolás nem kimerítő jelleggel, hanem példálózó módon tartalmazta a biztosítottak felsorolását, és a jelenleg hatályos szerződési feltételben már a vagyontárgy megóvásában érdekeltként tünteti fel az ingatlanok esetén a haszonélvezőt is, ez pedig összhangban áll a régi Ptk. rendelkezéseivel is. A felperesek részéről történt adminisztratív jellegű, a káreseményben érdemben közre nem ható mulasztás a rendszeres díjfizetéssel érvényben tartott vagyonbiztosítási szerződés alapján fennálló helytállási kötelezettséget nem érinti.

[12] Az I. rendű felperes és gyermekei között létrejött engedményezési megállapodást az elsőfokú bíróság a csatolt magyar és francia nyelvű szövegváltozatok egybevetésével, együttes értelmezésével tartalmában elfogadta. A II. rendű felperes tekintetében hivatkozott szóbeli engedményezés megtörténtének, tartalmának alátámasztására ugyanakkor a felperesek bizonyítási indítványt nem tettek, ezért a II. rendű felperes keresetét elutasította.

[13] Miután az ingatlanban bekövetkezett kár összegyszerűsége további, szélesebb körű bizonyítási eljárás lefolytatását teszi szükségessé, az elsőfokú bíróság indokoltnak látta a jogalap tekintetében közbenső, a II. rendű felperes keresete kapcsán részítélettel határozni.

[14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú közbenső és részítéletet nem fellebbezett – a II. rendű felperes keresetét elutasító – részében nem érintette, fellebbezett részében megváltoztatta és az I. rendű felperes keresetét is elutasította.

[15] Határozatának indokolása szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással – kivéve azt a megállapítást, hogy a perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosai a biztosítási szerződés alapján őket megillető követelést az I. rendű felperesre engedményezték –

egyétértett, azonban megítélése szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból a követelés jogalapjára vonatkozóan téves következtetést vont le.

[16] Idézte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakba. Pp.) 2. § (2) bekezdését és 342. § (3) bekezdését. Azt rögzítette, hogy az I. rendű felperes a keresetét kifejezetten a perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosaitól engedményezéssel megszerzett jogra alapította, ezért az elsőfokú bíróságnak azt kellett elsősorban tisztázni a követelés jogalapjának elbírálása során, hogy az ingatlan tulajdonosainak van-e olyan joguk az alperessel szemben, amelyet az I. rendű felperesre engedményezhettek, biztosítottnak minősülnek-e.

[17] Ebben a körben irrelevánsnak tartotta az elsőfokú ítélet indokolásának azon részét, hogy az I. rendű felperes mint az ingatlan haszonélvezője a szerződés módosítása nélkül is biztosítottnak minősült, az I. rendű felperes ugyanis – a másodfokú bíróság álláspontja szerint – a keresetet nem azon jogállítás alapján terjesztette elő, hogy a biztosítási szerződés biztosítottja maradt a tulajdonosváltozás ellenére, hanem azt az engedményezéssel szerzett jogra alapította.

[18] Azt állapította meg, hogy az alperesnek arra történő védekezésével szemben, hogy az ingatlan jelenlegi tulajdonosai nem váltak biztosítottakká a szerződésben, az I. rendű felperes nem jelölt meg olyan megalapozott érvet, amelynek alapján meg lehetne állapítani, hogy az I. rendű felperes gyermekei, mint az ingatlan tulajdonosai, a biztosítási szerződés módosítása nélkül biztosítottaknak lennének tekinthetőek. E körben – megítélése szerint – a felperes megalapozatlanul hivatkozik a változásbejelentési kötelezettségre, illetve arra, hogy annak megsértésre nem állt okozati összefüggésben a káreseménnyel, illetőleg a tulajdonosok személyében bekövetkezett változás bejelentésének elmulasztása az alperes kötelezettségét hátrányosan nem befolyásolta.

[19] Kifejtette, hogy az új tulajdonosok belejelentésének kötelezettsége a felperesek, illetve az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem a változásbejelentési kötelezettség körében értékelendő, hanem annak tisztázásánál, hogy az új tulajdonosok a szerződésben biztosítottá váltak-e vagy sem. Ez megtörténhetett volna olyan módon, hogy az új tulajdonosok mint szerződők és egyben biztosítottak vagyonbiztosítási szerződést kötnek a tulajdonszerzésüket követően, vagy a régi Ptk. 550. §-a alapján a biztosítóhoz intézett egyoldalú írásbeli nyilatkozattal a szerződő fél helyébe léphettek volna. Annak sem lett volna akadálya, hogy az I. rendű felperes mint haszonélvező – aki a vagyontárgy megóvásában érdekelt – az új tulajdonosok mint biztosítottak javára kössön vagyonbiztosítási szerződést. A biztosított ingatlan új tulajdonosai azonban semmilyen módon nem váltak biztosítottá a 2003-ban megkötött biztosítási szerződés alapján, sem az ügyben alkalmazandó régi Ptk., sem a biztosítás feltételei, sem újabb szerződés vagy szerződésmódosítás alapján. Így a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű felperes gyermekeinek a káresemény időpontjában nem volt olyan – a 2003-ban megkötött biztosítási szerződésen alapuló – megalapozott igényük az alperessel mint biztosítóval szemben, amelyet az I. rendű felperesre engedményezhettek volna. Ezért az ügy eldöntése szempontjából a másodfokú bíróság irrelevánsnak tartotta, hogy az I. rendű felperes és gyermeke között létrejött szerződés – tartalmát tekintve – megfelel-e az engedményezés követelményeinek vagy legfeljebb meghatalmazás tartalommal bír. Önmagában azt a tényt, hogy a pert megelőzően az alperes a jogviszony vitatása nélkül a bekövetkezett kár egy részét megfizette, nem minősítette a jogalap elismerésének, amelyet a jelen perben már nem vitathatna az engedményesként fellépő I. rendű felperessel szemben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélet ellen az I. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú közbenső ítéleti

rendelkezés helybenhagyását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 536. § (1) bekezdését, 548. §-át, 328. §-át, valamint a Pp. 2. § (2) bekezdését, a 33. §-át, 237. §-át, 265. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 341. §-át, 342. §-át és 360. §-át.

[21] Előadta, hogy keresetükben 17.930.692 forint biztosítási szolgáltatás megfizetésére kérték kötelezni az alperest, akként, hogy a keresetlevél tényállásában rögzítettek, hogy „alperes és felperesek között családbiztosítási szerződés jött létre”, és a tényállás utolsó fordulatában rögzítésre került az is, hogy gyermekeik 2018. december 30. napján a tüzesettel kapcsolatos minden követelésüket a felperesekre engedményezték. A kereset jogi érvelésében is rögzítésre került, hogy „Alperes és felperesek között 2003. január 3. napján a Ptk. szerinti kárbiztosítási szerződés jött létre ... alperes biztosítás teljesítésére köteles”. A 2020. június 23. napján előterjesztett válasziratukban rögzítették, hogy „ezzel felperesek mind az ingó-, mind az ingatlan vonatkozásában perképességet szereztek. ... a felperesek az ingatlan hasznélvezői, valamint az ingatlan tulajdonosai által történt engedményezése kapcsán a biztosítási szolgáltatás követelésére tekintettel a tulajdonosok engedményezettjei”. Az elsőfokú bíróság felhívására a 15. sorszámú beadványukban pedig akként nyilatkoztak, hogy a régi Ptk. 540. § (1)-(3) bekezdései, 544. § (1) bekezdése és 548. §-a alapján „saját jogon is jogosultak érvényesíteni a kereseti követelést, valamint az I. rendű felperes a tulajdonosok engedményezése alapján is jogosult erre.” Kifejtették, hogy a régi Ptk. 548. §-a alkalmazásában érdekeltnek kell tekinteni a hasznélvezőt is.

[22] Hivatkoztak arra, hogy a fenti jogi érvelésüket az elsőfokú bíróság is elfogadta, és akként foglalt állást, hogy a biztosítási szerződés nem szűnt meg érdekmúlás miatt, az I. rendű felperes hasznélvezeti joga fennáll, és emiatt a közbenső ítélet megállapította az alperes teljesítési kötelezettségét.

[23] Érvelése szerint az I. rendű felperes mint a perben érintett ingatlan korábbi tulajdonosa és jelenlegi hasznélvezője érvényes és hatályos biztosítási szerződéssel rendelkezett, amelyre tekintettel az alperesnek mint biztosítónak teljesítenie kellett (és egy ízben teljesített is) biztosítási szolgáltatást. Idézte: „Megelőzve és elkerülve az alperes azon esetleges hivatkozását a pert megelőzően, hogy a biztosított és a szerződő fél személyében bekövetkezett különbözőségekre tekintettel utasítsa el a jogosan járó szolgáltatás megfizetését, I. rendű felperes és gyermekei engedményezési szerződést kötöttek.”

[24] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítéletének indokolásában helytelenül azt az álláspontot ismertette, hogy I. rendű felperes a perben kifejezetten a perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosaitól engedményezéssel megszerzett jogra alapította keresetét, azonban ez a perbeli – a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott – nyilatkozatok alapján nem felel meg a valóságnak. Állította, hogy már a pert megelőző kárrendezési eljárás kezdetétől fogva „egyesítve a biztosított és szerződő pozícióját járt el, amely álláspontját fenntartotta a teljes peres eljárás folyamán”. A jogerős ítélet ezért szerinte sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését és 341. §-át is, mert a keresetében és valamennyi nyilatkozatában rögzítette, hogy ő kötött biztosítási szerződést az alperessel, amelyre tekintettel fennáll az alperes fizetési kötelezettsége, de ezt a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[25] A másodfokon bíróság ítéletében rögzítette, hogy a Pp. 342. §-ában foglaltak szerint járt el, azonban tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes mind a keresetében, mind azt követően az anyagi pervezetés körében előadta, hogy a „felperesek a hivatkozott jogszabályok alapján jogosultak saját jogon is érvényesíteni a kereseti követelést, valamint az I. rendű felperes a tulajdonosok engedményezési szerződése alapján is jogosult a követelést érvényesíteni” – érvelése szerint – helytelenül alkalmazta a Pp. 341. §-át és erre tekintettel a 342. § (3) bekezdését is.

[26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

[28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban hivatkozott indokok alapján – az alábbiak szerint – jogszabálysértőnek találta.

[29] A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján azt kellett megítélnie, hogy a másodfokú bíróság jogszerűen jutott-e arra a megállapításra, hogy az I. rendű felperes keresetét kizárólag az engedményezés folytán megszerzett jogra alapította.

[30] A feleket megillető rendelkezési elvhez kapcsolódóan a Pp. 2. § (2) bekezdése azt mondja ki, hogy a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Pp. 2. § (2) bekezdésében szabályozott kérelemhez kötöttség elvét kiegészíti az ítélet teljességének elve [Pp. 341. § (1) bekezdés], amely értelmében a bíróság ítéletben foglalt döntésének valamennyi kereseti kérelemre ki kell terjednie.

[31] A perbeli ügyben a felperesek az elsőfokú bíróság felhívására 2020. november 9-én előterjesztett 15. sorszámú előkészítő iratukban akként nyilatkoztak, hogy a régi Ptk. 540. § (1)-(3) bekezdései, 544. § (1) bekezdése és 548. §-a alapján „saját jogon is jogosultak érvényesíteni a kereseti követelést, valamint az I. rendű felperes a tulajdonosok engedményezése alapján is jogosult erre.” Kifejtették, hogy a régi Ptk. 548. §-a alkalmazásában érdekeltnek kell tekinteni a haszonélvezőt is.

[32] Az ügyben megtartott perfelvételi tárgyaláson a felperesek jogi képviselője bírói kérdésre akként nyilatkozott, hogy: „A felperes jogalap tekintetében kizárólag arra hivatkozik, hogy engedményezés alapján jogosultak a felperesek az igény érvényesítésére a jelenlegi tulajdonosok helyett.” Majd ezután akként nyilatkozott, hogy: „A jogalap tekintetében tett valamennyi nyilatkozatát fenntartja.” (Zalaegerszegi Járásbíróság 12.P.20.433/2021/5. számú jegyzőkönyv)

[33] Az elsőfokú bíróság ezen nyilatkozatok megtételét követően, a perfelvétel lezárását megelőzően az alábbiak szerint foglalta össze a jogvita lényegét:

„A felperes keresetében 17.930.692.- Ft biztosítási szolgáltatás és annak járulékai, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest az alperes és a felperesek között 2003. január 3. napján létrejött vagyonszámvetési (családbiztosítási) szerződés alapján a 2018. november 30. napján a felperesek ingatlanán bekövetkezett tűzkár kapcsán. Tényállítása szerint az alperes 2019. április 10-i utalással 14.498.633.- Ft ingókárt megfizetett részükre, mellyel az ingókárt rendezettnek tekinti, ugyanakkor az ingatlan tekintetében kifizetett 29.627.000.- Ft az ingatlanban bekövetkezett kárt nem fedezi, további biztosítási szolgáltatás

megfizetésétől pedig az alperes elzárkózott. A felperesek keresetüket az ingatlan jelenlegi tulajdonosai – gyermekeik – engedményezése alapján egymás között egyetemlegesen érvényesítik. Álláspontjuk szerint önmagában az a körülmény, hogy a biztosító felé a felperesek az ingatlan gyermekeik javára történt elajándékozását, a tulajdonváltás tényét nem jelentették be, nem eredményezheti a mentesülést a biztosítási szerződés alapján fennálló helytállási kötelezettség alól. E körben a rPtk. 540. § (3) bekezdésére hivatkozott.” (Zalaegerszegi Járásbíróság 12.P.20.433/2021/5. számú jegyzőkönyv)

[34] Ezen perfelvételi nyilatkozatok és az elsőfokú bíróság összegzése alapján az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy keresetét nem kizárólag a perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosaitól engedményezéssel megszerzett jogra alapította, hanem – ahogy azt az elsőfokú bíróság a perfelvételi tárgyaláson összefoglalta – az alperesnek a felperesekkel kötött vagyonbiztosítási szerződés alapján, a felperesekkel szemben fennálló helytállási kötelezettségére is hivatkozott keresete jogalapjaként.

[35] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 341. § (1) bekezdésében szabályozott teljesség elvét érvényre juttatva bírálta el az I. rendű felperes keresetét.

[36] Mindehhez képest a másodfokú bíróság pedig tévesen jutott arra, hogy az I. rendű felperes kizárólag a perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosaitól engedményezéssel megszerzett jogra alapította a keresetét. A jogerős ítélet [10] bekezdésében kifejtett téves álláspont folytán, az alperesnek a felperesekkel kötött vagyonbiztosítási szerződés alapján a felperesekkel szemben fennálló helytállási kötelezettségére alapított, az I. rendű felperes mint a vagyontárgy megóvásában érdekelt haszonélvező által érvényesített igény tárgyában az alperes fellebbezése elbírálatlan maradt; e kereset alapján az alperes helytállási kötelezettségéről a másodfokú bíróság nem döntött. A másodfokú bíróság ezen mulasztása a Pp. 2. § (2) bekezdés és a Pp. 341. § (1) bekezdés sérelmét eredményezte.

[37] A Kúria ezért a jogerős ítéletet – az eljárási illetékre és a perköltségre is kiterjedően – a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[38] A megismételt eljárásban a másodfokú bíróságnak – az I. rendű felperes által a perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosaitól engedményezéssel megszerzett jogra alapított keresettel kapcsolatos elsőfokú döntés jogszerűsége mellett – az elsőfokú közbenső és részítélet azon megállapításának helytállóságát is felül kell bírálnia, amely szerint az I. rendű felperessel mint haszonélvezővel szemben a vagyonbiztosítási szerződés alapján az alperest helytállási kötelezettség terheli.

[39] A hatályon kívül helyező rendelkezésre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség összegét a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján megállapította, amelynek viselése kérdésében a másodfokú bíróság dönt. Az I. rendű felperes felülvizsgálati eljárási költsége a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) alapján 2. § (1) bekezdés a) pontja és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 140.000 forint + Áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíjból és az általa megfizetett felülvizsgálati eljárási illetékből áll. Az alperes felülvizsgálati eljárási költsége a jogi képviselével felmerült ügyvédi munkadíjból áll,

amelynek a kifejtett munkával arányos összegét a Kúria az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján 150.000 forintban állapította meg.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

[41] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[42] A jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, ha a másodfokú bíróság a kereset tárgyát tévesen, a kérelemhez kötöttség elvét megsértve határozza meg és ennek következtében a fellebbezés részben elbírálatlan marad.

Budapest, 2023. április 18.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági ügyintéző